

B e n e d e k: Sainos, nem tudok egészen részlete-

24

sen beszélni a darabról, mert őszintén szólva: rendkívüli hatása alatt vagvok, rendkívüli módon tetszett nekem az előadás, és ahhoz, hogy az előadás szépségeit és értékeit kellően ki tudjam emelni, jobb, határozottabb elmélyedés volna szükséges, amire eddig még nem volt időm. Így tehát én össze-vissza egykét olyan pontot akarok csak felemlíteni, ami nem tetszett, mert ami nem tetszik az embernek, azt rögtön és világosan meglátja.

Itt elsősorban a rendezővel szeretnék vitatkozni, és pedig a színpad-forgatással kapcsolatban. Én itt a háttérben belül, mint a Nemzeti Színház tagja, elfogadom azt a mentegőzést, hogy nem sikerült úgy megoldani, ahogv eredetileg szándákozták, de nem tudom ezt a mentegőzést elfogadni a közönség szempontjából. Az estéről-estére beülő 500 vagy nem tudom hány ember, vagvis a közönség nem értesülhet röpcédulákon arról, hogy ezért vagy amazért nem sikerült az eredeti elgondolást végrehajtani. Ez a közönség abban a pillanatban, amikor a színpad egyik fele elfordul és a másik fele befordul, azt érzi, hogy itt engem, magvarén mondva: palira vesznek. Beállítanak előtte valami olvasmit, ami teljesen ellentmond a józan észnek. Mert akármiféle színpadig trükköt el lehet fogadni, ha az jó, de nem felel meg a realitásnak, hogy amikor a forgót elforgatják, a háttér marad ugyanaz, nem is szólva arról, hogy a háttér sokkal hangulvosabb, sokkal kifejezőbb a nézőtér számára, tehát a nézőtér nem érti és nem értheti meg, hogy mit is jelent ez a ringli spiel, miért történt úgy, hogy a háttér ott marad és más színjön elől. Én ezzel a megoldással teljes mértékben ellenzékben vagvok. A már amugy is meglévő valószínűtlenséget, hogy a színpad egyik fele elfordul, a másik nem, ne súlyosbbitsuk még azzal is, hogy itt még a szereplők is járnak-kelnek és nem veszik észre, hogy a színpad körülöttük forog.

Van egy másik dolog is, amivel szintén nem tudok egyvetérteni, és ez az egyik lugas-jelenet, mégpedig a nők lugas-jelenete, amely Pandanja a férfi jelenetnek, s amely rendkívül mulatságos. Akárhányszor látom, rendkívül jól érzem magam és úgy hiszem, hogy a színészek is. A nők hasonló jelenetében azonban az volt az érzésem, hogy Mészáros Agi kivételével, aki itt éppen a pillanatban nagyon csendesen és nyugodtan viselkedik, teljesen átéli ennek a pillanatnak fontosságát szerepe szempontjából, - mondom, az volt az érzésem, hogy a két partner, vagyis Bakos és Berek Kati tulmozzgatják a jelenetet és ennek a tulmozzgásnak következtében egyszerre erőltetetté váltak. Én isvettem a közönséget már két alkalommal is és láttam, hogy nem is nevetnek ezen a jeleneten, pedig ezek ugyanolyan mulatságosnak kellene lennie, mint a férfiak hasonló jelenetének.

Én itt nem is a színészeket hibáztatom, hanem az az érzésem, hogy a rendező nem gondolta elég jól végig azt, hogy miféle mozgásokat írt elő ez a jelenet, hogy folyton oda-sandítanak a közönség felé. Én mint közönség azt látom, hogy most már bizony észre kell venni Beatricex^{nak:} ha a másik kettő tudomást szerzett az ő jelenlétéről, akkor ez a jelenet elvesztette a varázsát. Azt hiszem, hogy itt kellene keresni a kérdés nyitját.

Végül van egy harmadik dolog, amely kapcsolódik Mészáros Agi felezolálásához. Pontosán Ungvári alakításáról van szó. Ungvári alakítását én egészségesnek, kitűnőnek tartom, de legjobban mégis ott érzem, ahol komoly; ahol a vigjátékba, sőt a bohózatba hatol át, az az érzésem, hogy egy kicsit tuloz a nevetetés kedvéért. Tulzottnak érzem a szemjátékát. Ossze-vissza ennyit akartam elmondani.